

Нюп

2021

6+

ISSN 0207 - 6543

ОТАРЛАНЫ Керим

ЖАЙ ЭРТТЕНИ

Кюн тийгенди кьар таулагъа,
Алтын сууча кьызарта,
Жангы кьууанчны саугъагъа
Жерге чомарт узата.

Малчыла ыстауатладан
Сюрюулени кьууалай,
Къанатлыла, чыкъ чатлада
Жарыкъ жырлай, кьууана,

Жолугъадыла жай кюннге.
Жур улакъчыкъ, элгенип,
Садакъ окъ кибики, юркюннге
Ташайып кетди, кирип.

Уяда кьуш балаланы
Ийнакълай кюн таякъла,
Сабыр къайын талаланы
Уята ат туякъла,

Таулула келелле таудан,
Ташлы жолну тигелей;
Эшекле – бишлакъдан, жаудан
Ауур жюклю жёбелей.

МАЛКЪАРНЫ УЛДУ ПОЭТИ

Бабаланы Ибрахим туугъанлы быйыл 85 жыл боллукъ эди

Малкъарны уллу поэти Бабаланы Ибрахим 1936 жылда Акъ-Сууда туугъанды. 1964 жылда Къабарты-Малкъар кырал университетни малкъар бѐлюмюн бошагъанды. «Эльбрус» китап басмада редактор болуп ишлегенди. 1977–1983 жыллада уа «Минги-тау» журналны баш редактору болуп тургъанды. Ибрахим, малкъар литературада абадан тѐлюню ызындан келип, поэзиягъа 1960 жыллада кирген поэтди. Аны «Жолгъа чыгъама» деген биринчи назму китабы 1962 жылда басмаланганды. Ызы бла «Поэмала», «Жазны баргъаны» (орус тилде), «Элия бешик» (1978), «Туугъан ташым», «Ара боран» деген китаплары чыгъадыла. Ибрахимни чыгъармаларында эмда назмуларында тазалыкъ, игилик эмда ийнаныу, адамлыкъны махтау энчи жерни аладыла.

БАЛЛИ

Далли, жилекден эригип,
Алай кѐтюрдю табан,
Кетди, кѐзлери илинип,
Бишген баллиле таба.

Ол жетди ары ашыгъып,
Акъылы уа хайрандан,
Жолда чанчдырды ашыгъын –
Файда не ол хайырдан?

Ол терек тюбуне барды,
Юздю бишген баллини,
Унутду ташчыгъы барны –
Тиши сынды Даллини!

Къалай сюеме мен
Агъачланы сенде,
Эштилгенде кенген
Тауушлары желде.

Алтынды да, жерим,
Манга ма хар юлкюнг –
Бир чѐбюнгю берип,
Алмам дуния мюлкюн.

Сенде – мени кючюм,
Айтырыгъым санга:
Ёлсем сени ючюн,
Мени саугъа сана!

Бизни тири эм билимли къызыбыз

Кѣп болмай Москвада «Мени туугъан жерими жер-жерли самоуправлениясыны тарыхы» деген бешинчи битеуроссей конкурс ѳтгенди. Анга къыралны регионларындан 2500 чакълы адам илму ишлерин жибергендиле. Ол санда Черек райондан сабий чыгъармачылыкъны арасыны методисти Маммеланы Ариужан да.

Ол «Къоншуланы арасында ариу байламлыкъ» деген видеоролиги эм «Эки къанат» деген жыры ючюн экинчи жерге чыгъып, диплом бла союзланы юйюню Колонналы залында саугъаланнганды.

Ол видеоролигинде бла жырында Черек эм Зольск районланы араларында къуралган къарындашлыкъ, кѣп жылланы юзюлмей, айный баргъанын ачыкълагъанды. Аны жюри эм конкурсантла да бек жаратхандыла. Къабартылыланы бла малкъарлыланы араларында шуѳдукъгъа жораланнган жырын а Амир Кулов эм Ратмир Кушхов жазгъандыла.

«Эсепле чыгъаргъан кезиуде мен жюрини аллында Къулийланы Къайсын-

ны «Мир и радость вам, живущие...» деген назмусуна кѣре къурашдырылган жырны фонограммасыз айтханма. Ол да мени хорламыма магъаналы къошумчулукъ этгенди», – дегенди Маммеланы Ариужан.

Ариужан конкурсха къатышханын окъуна уллу хорламгъа санагъанын букдурмайды. Быллай эришиуле туугъан жерлерине уллу кѣллю болмагъан, аны тарыхын билирге суйген, фахмалу жаш адамлагъа уллу себеплик этгенлерин эм аланы патриот сезимлерин кючлегенлерин да чертеди.

Сабий чыгъармачылыкъны район арасыны таматасы Жуболаны Марианна айтханнга кѣре, бусагъатда Ариужан Социал гуманитар институтну экинчи курсунда окъуйду, аны бла бирге кѣп болмай районда жангы ачылган волонтер арагъа да башчылыкъ этеди. Ол хар жерге да жетишген, тири эм билимли къыз болгъанын да белгилейди.

МЫЗЫЛАНЫ Аминат

Таза табиьгъат – саулуьгъубузну сакълайды

«Таза табиьгъат – саулуьгъубузну сакълайды.» деген ат бла Бабуьгент элни «Чынарчыкъ» атлы сабий сады ачыкъ къууум ётдюьргенди. Ала сабийлеге кеслерин табиьгъатда къалай журютюрге керек болгъанын билдиргендиле.

Адам табиьгъатны баласыды, аны кюьчюьнден жашайды. Шёндюьге дери атабабаларыбыздан келген табиьгъатны тазалыгъын, ариулуьгъун сакълагъан ёсе тургъан тёлюге борчду. Ата-анала сабийлеге гитчеликлеринден айтып билдирирге керек затла: бек биринчиси – сирнек сабийге оюн тюьюлдю. Аны бла сабий кесине неда табиьгъатха заран салыргъа боллукъду. Алай болмаз юьчюьн а, сабийлеге аны, унутмай, айтып турургъа керекди. Андан сора – бош шешаланы, конфет къагъытланы эм

кёгет къабукъланы олтургъан, солугъан жеригизде атып кетмей, бир затха жыйып, аланы кир-кипчик атыучу жерде къоюьгъуз.

Сабий гитче заманында эшитгенин, кёргенин терк алады эм эсинде тутады. Аны себепли биз – таматала, арымай-талмай, ёсюп келген жаш тёлюге билдирирге керек затланы айтып ангылатыргъа борчлубуз: биз бусагъатда табиьгъатны тазалыгъын сакъласакъ, табиьгъат да бизни таза хауа бла, ариу шауданла бла къууандырыр!

Бу бардырылгъан хайырлы ишни аны къурагъанла сейирлик жомакъ бла бошадыла.

Басмагъа **НЁГЕРЛАНЫ** Залина хазырлагъанды.

ДУКА БЛА МУКА

Бир элде Дука бла Мука деп эки къарт жашап болгъандыла. Дука узун бойлу адам эди, Мука уа – Дуканы белине кючден жетген алаша кишичик. Алай болгъанлыкъгъа, ол зат алагъа шуёхлукъ жюрютюрге аз да чырмау болмай эди. Бир бирни кёрмей арада бир кюн окъуна озса да, тубешир сылтау излеп, бир Дука Мукагъа, бир Мука Дукагъа къонакъгъа барыучу эдиле. Къонакълыкъда уа не эте эдиле десенг, – ючаякъ столчукъну артында олтуруп, кюн батхынчы, шай иче, нартюх къалачла ашай, хапар айта олтургъандыла.

Кюнню бата башлагъанын эслеген къонакъ ашыгъа тебирер эди да, юйюне атланыр эди, къонакъбай да, ашыра чыкъмай, юйюнде юйюрю бла къалыр эди. Хар заманда болуу да алай.

Не тукъум къонакъ алыуду бу, къонагъын ашыра да чыкъмай дегенге, киши эшитмесин ансы, айттайым: Дука да, Мука да къарангыдан къоркъуп болгъандыла. «Дука билдирмезге кюрешеди ансы, аны къоркъакъ болгъанын мен эртте эслегенме», – дей эди Мука. «Мен билмеген сунады ансы, Мука менден да зыкъыды», – дей эди Дука.

Бир жол Дука Мукагъа къонакъгъа келди. Муканы башына аман акъыл кирип, Дуканы сынаргъа излегенди. «Ярабий, къалай этсем тап болур? Бир узун хапарны башлайым да, кетер заманын оздурса, не этеригине бир къарайым», – деген акъылда тохташып, терезеден ингир къарангы бет ала башлагъанын эслеген Дукагъа къайгъы киргенди.

Тынгысыз бола келип, муну ахыры боллукъ туююлдо дегенча, секирип ёрге къопханды.

– Алан, мен хапарымы айтып бошамагъанма, сен а кетер акъылда, алай боламыды? Аллай адет жокъду, сабыр бол.

Дука, уяларакъ болуп, жерине олтургъанды. Адыргы этсе да, Муканы хапары бошалгъынчы тургъанды. Мука да Дуканы ашыра чыкъгъанды.

Кюз арты ингир, туман, балчыкъ. Кёзню-кёзге урсанг да жукъ кёрюнемезча, алай къарангы. Дуканы ичин къоркъуу алгъанды: «Къалай жетейим юйюме? Мен жарлы бёрюле азыгъы боллукъма. Энди уа не этсин адам?»

Мука ичинден: «Билеме да, зымпыкъды, зымпыкъ!» – дей сюеледи.

Аны кёл кенгдиргенин ангылап, Дука: «Угъай, жаным, мен санга ол сен суюгенча, тасхамы бермем», – деди, Мукагъа кёз къыйырын жетдире.

– Шуёхум, мени атам, жаннетли болсун, харип, тюз да бу сен айтхан хапарча, бир узун таурух айтыучу эди...

– Хоу дейсе!

– Кел, мени бла арлакъ атла, мен а ол таурухну санга айттайым, – дегенди да, экиси да артха айлангандыла...

Дука таурухну айтып бошагъанда, ала Дуканы къабакъ эшиклерини аллына жетип тура эдиле. Къоркъуу энди Мукагъа киргенди. Алай Мука, аман акъылы асыры озгъандан, къоркъакъ болса да, тюлкюден бир кюн алгъа туугъан кибик эди.

– Дука, билемисе, мени атамы ата-сы, жаннетли болсун, харип, мындан да сейир таурух билиучу эди. Бу сен

айтханнга ушагъан да этеди, алай аны башхалыгы неде болгъанын сен сезмей амалынг жокъду. Бир кесек ашырсанг, мен аны санга айтыр эдим...

Алай бла, Дука Муканы ашыра, Мука Дуканы ашыра, танг юслерине атхынчы хапар айтышдыла. Дука жетинчи таурохун башлагъанлай:

– Дука, таурохну къой да, ююнге бар, энди жарыкъ да болгъанды,

къоркъурукъ туйюлсе, – дегенди Мука.

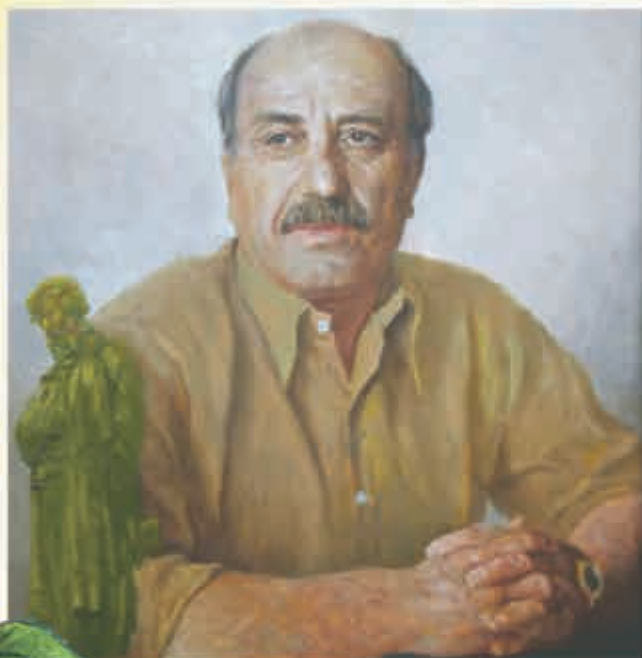
– Кертиси бла да, Мука, кюн да чыгъа башлагъанды. Энди сени ашырыр кереклиси болмаз. Бар, харип, сен да ююнге, арыгъан болурса.

Дука Мукадан, Мука Дукадан уялып, бир бири кезюне къараялмай, саламлашып айырылдыла.

БОТТАЛАНЫ Puma кечюргенди.

Къайсын сабийлени энчи суйгенди

Къулйиланы Къайсын кесини миллетин, табийгъатын да бек суйгенди. Сабийлеге суймеклиги уа энчи жерни алганды. «Сабий ачыуундан уллу ачыу дуняда жокъду», – деучю эди Къайсын.

«Аланы ышарууларындан ала-мат зат жокъду» (1967) деген статьясында былай жазады: «Терекле да къууанган сунама ойнаган сабийлеге. Сабийлени къадарларына акъылын бёлмеген жашау-гъа да къайгъырмайды. Хар бирибизни да борчубуз – сабийле жиламаз ючюн не да этерге. Аланы ышарууларындан, къулгенлеринден ала-мат бир зат жокъду. Бек уллу къууанч – сабийчиклени гебенеклени ызларындан чапханларына къарагъаным. Сакълайыкъ жашил сабанланы! Къууансынла сабийле

алагъа. Аманат болайыкъ балагъа! Ачылгъан китап, ала-мат сейир жолоучулукъ – игиликди сабийлеге. Сакъ болайыкъ китаплагъа! Сабийлени керекли, ач этмегенлей, ёлюмден, ажымдан сакълагъан, оюнлары, ышаргъанлары – заманны илляулары сакълагъан – олду келлик заманны, жашауну да сакълау. Аны ючюн къачан да назмучула сабийликге назму, жыр тизгендиле. Сабийлеге къайгъырыу, ётмегибизча, ёмюрлюдю. Ала-дады насыбыбыз, ёлюмсюзлюгюбюз да».

Ол оюм бла Къайсын, келген тёлюлени, къун таякълача, жарып, жылытып турурча кёп ала-мат назму да, жомакъ да жазгъанды.

«Жашауну жомакъгъа ушагъан кёп жери барды. Жаланда къарай, кёре, ангылай билирге керекди. Бизни ариу табийгъатыбыз, агъачыбыз, анда жашагъан къанатлыларыбыз, жаныуарларыбыз ала-гъа тийген къюнюбюз жомакъдан башха туюлдюле. Жашауда хар зат да жаны болгъанлагъа деп жаратылгъанды – адамлагъа, къанатлылагъа, жаныуарлагъа да. Биз табийгъатыбызны сакъларгъа, сюерге керекбиз. Къанатлыланы да, жаныуарланы да къорууларгъа керекбиз», – деп юйретеди атасы жашчыгъына Къайсынны «Сейир жомакъда-ча...» деген хапарчыгъында.

Къайсын огъурлу, халал адам болгъанды. Чегемде терек бахчасында бишген кегетни не заманда да сабийлеге ашатып тургъанды. Юю – энди музейиди, сабийле бек сюедиле бери келирге, Къайсынны назмуларын, жомакъларын окъургъа, алагъа суратла ишлерге. Биз да, Къайсынны адетин унутмай, келген сабилени суюп сыйлайбыз. Бу жай музейге «Солнечный город» (ГБОУ ДАТ, Нальчик) бла «Солнышко» (МКОУ СОШ №1, г.Чегем) лагерьледе солугъан жашчыкъла бла кызычыкъла келген эдиле. Баллиле да ашатып, жыйгъан кегетлерибизни суун да ичирип, Къайсынны жомакъларын да окъуп, жашаууну, чыгъармачылыгъыны юсюнден да хапар айтханбыз. Бек къууанып, кетерге суюмей, кеп туруп: «Бизни сизге энтта келтирлик-

мидиле?» – деп да соруп, алай кетген эдиле. Унутмай, къайтырла деп ышанабыз.

КЪУЛЙИЛАНЫ Фатима,
Къайсынны Юй-музейини таматасы.
Суратланы **Малкъарланы Асият**
бла **Сараккуланы Софият**
алгъандыла.

ЁРЮЗМЕК БЛА КЪУРТХАЛА

Эртте заманлада нартлагъа бийлик этип тургъан Къызыл Фук деп биреу болгъанды. Аны алгъышы, къаргъышы да къабыл болуп къала эди. Ол себепден нартла, анга бойсунуп, жасакъ телеп тургъандыла.

Жашай кетгенлеринде, нарт Ёрюзбек Фук бла ёрелешип, аны хорлай тебирегенди. Иш тапсыз болгъанын кёргенде, Къызыл Фук, нартлагъа къаргъыш этип, кёкге учуп кетгенди.

Ол кёкге учуп кетгенден сора, жер юсюнде къатынла сабий тапмай, ажирле кишнемей, бугъала ёкюрмей, сабанла баш къусмай, макъа кёлледе таууш эшитилмей, къозула, улакъла макъырмай, алай болгъанды.

Нартла, къуртхала да жыйылып, къалай да болсун, бир амал этип, жер юсюнде адамла къырылып къалмазча, Къызыл Фукну нарт элине келтирип, анга баш уруп турургъа деп, алай оноу этгендиле. Жашауу келген къуртхаладан бири уа былай айтханды:

– Къынасакъал Къызыл Фукну ол заманда хорларыкъды нарт Ёрюзбек, – дегенди, – биргесине Фукну тогъуз тамгъалы жюзюгю болса. Андан сора да, бурун кёк-

ден тюшген жулдузну кесегинден Дебет Ёрюзбекге къама ишлеп берсе. Андан сора, Къызыл Фукну кёкде къаласын сакълагъан тогъуз сюлесинни терилерин алып, аладан Ёрюзбек кесине тон этип кийсе, – деп, тишлери да болмагъан, кёзлери да иги кёрмеген къарт къатын алай айтханды.

Фукну кёкде къаласын тогъуз бёрю бла тогъуз сюлесин сакълап болгъандыла. Ёрюзбек, учуп, Къызыл Фукну кёкде къаласыны арбазына къоннганлай, тогъуз сюлесинни да къамасы бла башларын кетергенди. Терк окъуна терилерин алып, белине такъгъанды. Бёрюлеге уа тиймегенди, бёрюле да анга чапмагъандыла. Сора, Фукну сейир тоханасына кирип, анга былай айтады:

– Жер юсюнде суула къуруп, ачлыкъ киргенди. Мени санга нартла эли ийгенди. Онгунгу, къарыуунгу да нартла бары билгенбиз. Энди сени ариу кёрюрге суйгенбиз.

Фук, анга айланып, кёп ачы къаргъыш этгенди, сора кеси учуучу къанатларын жайып тебирегенди. Ёрюзбек да къамасын

чыгъаргъанды да, сермеш башланганды. Фукну къамасы кѣп да бармай сыннганды. Ол заманда Фук, къол аязы бла тутуп, Ёрюзмекни къамасын сындыргъанды. Алай нарт улу Къызыл Фукну тюпге ургъанды, ёлтюрген а этмегенди. Аны къанатларына илинип, жер юсюне тюшгенди. Фукну уа терен уругъа атып, бир къауум заман анда тутханды...

Жер юсюнде суула барып, сабанла битип, адамлагъа, маллагъа да тѣлю къошулуп тебирегенди. Алай берекет, ырысхы аз болгъанды, кюлкю,

къобуз, сырыйна таууш хазна эшитилмегенди.

Ол заманда нартла сыйлы кѣрген къуртхаладан бири Ёрюзмекге:

– Терк окъуна Къызыл Фукну башын кетер, – деп тилегенди. – Алай этмесенг, жер юсюнде жангы палахла тууаргъа боллукъдула, – деп ийнандыргъанды.

Ёрюзмек да ол къарт къатынны айтханын этгенди. Андан сора жер юсюне берекет, ырысхы, кюлкю да къайтханды. Тынчлыкъ, ырахатлыкъ да жер юсюне жангыдан келгендиле.

АХМАТЛАНЫ Сафарият

КИРПИЧИК

Кирпи, Кирпи, Кирпичик,
Бурунчугъу кирличик.
Нек ушайса, теличик,
Чыгъана терекчикге?

Къалай болдунг, Кирпичик
Ачылмаучу киритчик?
Къалай болдунг, Кирпичик
Тёп-төгерек шинжичик?

Бармыды аякъчыгъынг?
Ашаргъа – алмачыгъынг?
Кёзчюгюнг, бурунчугъунг,
Къып-къызыл чурукъчугъунг?

Алайым Кирпичикге
Бир ариу кийимчикле...
Тешип атчы, теличик,
Чыгъана кёлекчикни!

Ма – дарий кёлекчигинг!
Ма – дарий кёнчекчигинг!
Башынга – кийиз бёркчюк...
Уй, кимниди ол кёзчюк?!

Жер башында он тюрлю кирпи белгилиди. Аладан тёртюсю ийнесизледиле. Россейде кирпичлени тёрт тюрлюсю жашайды. Аланы агъачда, тюзде, аулакда, бахчада кёрюрге боллукъду. Жайгъыда кирпичле кёп тюрлю затланы ашап семиредиле, къышха арт асырау этмейдиле, къышда жай семиргенлери бла кечинедиле. Ол чычханланы уста тутады, тюкю эм чилле къуртланы (нарат тереклеге эм мирзеулеге заран салыучуларын), заранлы уу жилинланы да ашайды. Талгъыр жилинланы уулары кирпичлеге хата эталмайды.

Кирпи къыркъар (август) айда экиден оннга дери жумушакъ, ауурлукълары 12-25 грамм болгъан бала табады. Аланы кёзлери – сокъур, къулакълары сангыраудула, юслеринде уа энди чыгъа келген акъ жумушакъ ийнелери болады. Ана кирпичи балаларына сют эмизеди. Бир-эки айдан ала, аналарындан айырылып, кеслери алларына жашап башлайдыла.

Кирпини душманлары да кёпдю: тюкю, уку, ит, киштик, къаргъа дагъыда башхала. Кирпини юсюнде битле (клопы) бек кёп боладыла. Аны себепли ол ийнелерине агъач алмаланы къадалып кийиреди.

Ийнеле алманы тешедиле да, аны мысты суу битлени ёлтюреди.

МЫЗЫЛАНЫ Аминат

Арслан БАЙЫР

Тюрк жазыучу Арслан Байыр назму, къара сёз бла да бир талай китап жазгъанды. Аланы санларында сабийлеге аталгъан китапла да бардыла. Бусагъатда ол «**Гюнджель санат**» деген журналны баш редакторуду.

ТИШЛЕРИНГИ ЖУУ

Тишлеринги жуу, иги бала,
Щётка бла таза ариула,
Ёрге-энишге ышы: мамукъ
Пиллягъа ушасынла ала.

Тишлеринги жуу сен тургъанлай,
Бет-къол жуу, сууукъду демей суу.
Жуу, жылтырап турурча алай,
Бала, усхардан сора да жуу.

Школда дерслени бошагъанлай,
Къол-бет жуу, келе келип юйге.
Ананг салгъан ашынги ашагъанлай,
Тишлеринги дайым жуу иги.

Тюркчадан **ЁЛМЕЗЛАНЫ Лейля** бла
Мурадин кечюргендиле.

Пилля* – кокон.

БЁРК АТЫУ

Ариу къыртишде сабийлени бек суююп ойнаучу оюнларындан бири бёрк атыуду. Ол оюн былай болады:

Жашчыкъла, къызчыкъла да тегерек туруп олтурадыла. Олтургъанланы бири, къайсы да болсун: «Мен башлайым», – деп, бёркню алып чыгъады. Ол а, айлана келип, кеси жаратхан бир адамны арт жанына, билдирмей, бёркню атып къояды да, тегерекге чабып кетеди. Олтургъанла не артларына къарамайдыла, не бир бирлерине жукъ айтмайдыла. Ол халда айланып келип, ол бёркню атхан жерге жетгинчи

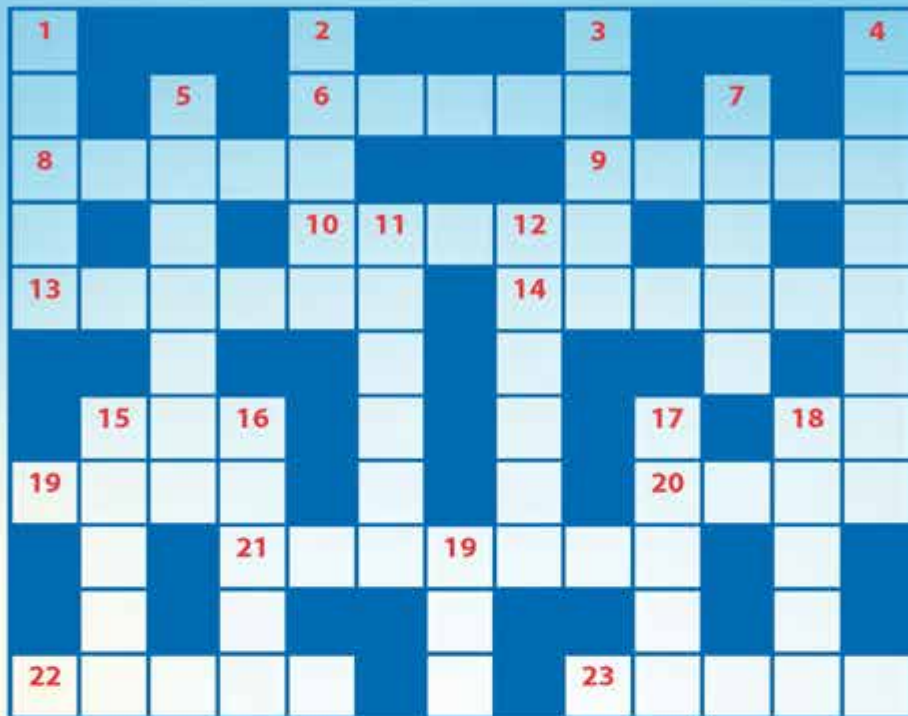
жаш бёркню аны арт жанына салыннганын билмей тургъанлай келсе, бёркню алып, эки, юч кере аркъасына къагъаргъа эркинди. Сора ол адам аны жерине олтуруп, энтта чапмагъа къояды. Алай ол атылгъан зат бел бау болургъа да боллукъду, аны айланган къайтхынчы билалса, ол атханны ызындан къууаргъа болады. Къуугъанда уа къуру бир жанына къууады да, бир жанына къачады. Бирер къаты къачышсала, оюн бошалады. Алай кепге дери ойнаргъа да болады.

ОРАКЪЛАНЫ Мариям

СЁЗБЕР

ЭНИНЕ: 6. Жюк ташыучу ат. 8. Бирлени бетинден адамгъа намыс этиу. 9. Къулагъыма бир ... келди. 10. Жюрегиме ... кирди. 13. Меккада сыйлы тауну аты. 14. Аркъасына ... атды. 19. Ана кёлю ..., ... кёлю – талада. 20. Сабийле тёшден ... бла учадыла. 21. Мажюсю заманда ата-бабаларыбыз ол терекге табынып болгъандыла. 23. Жашла чалгъы чаладыла, къызла ... жыядыла.

ЁРЕСИНЕ: 1. Анда тахта кёгетле, кёгетле да ёсдюредиле. 2. Аны базыкъ агъачдан къобарадыла. 3. Жукъдан къоркъа билмеген жигит адам. 4. Азлыкъ этген затха ... этедиле. 5. Адамны жюрюгенде аякъ алгъаны. 7. Тахтада ёсген кючлю кёгет. 11. ... тутушууму? 12. Спутникле ... учадыла. 15. Арбазгъа кирген жерде орнатылгъан уллу эшик. 16. Къарачайны айтхылыкъ жашы. 17. Жашауну татлысы ... да болады. 18. Сабийни уллуну бек багъалы адамы. 19. Бал чибинчик ... этер, учуп, батманнга жетер.

Сёзберни БОТТАЛАНЫ Рита жарашдыргъанды.

Ахкубекланы Бэла

Къашхатау
элни
РДДТТ-суну
фахмулу
сабийлерини
ишлери.

Керменланы Танзиля

Къульбайланы Милана

Атабийланы Элина

Ежемесячный
литературно-художественный
журнал для детей

«ИЮР» («Свет») № 8-2021 г.

Выходит
с января 1982 года
На балкарском языке

Учредитель:
Государственное
казённое учреждение
Кабардино-Балкарской
Республики «КБР-Медиа»

И.о. главного редактора
З. Д. ПОГЕРОВА

Редколлегия:

Л. АХАЕВА
А. БЕГШЕВ
М. БЕШПАЕВ
Т. БИТТИРОВА
Ж. ГУЗЕЕВ
А. МИШАЕВА
М. ОЛЬМЕЗОВ

Художественный редактор
М. ОРАКОВА

Оформление
И. АККПЗОВОЙ

Компьютерный набор и вёрстка
А. МИШНЕВОЙ

Журнал зарегистрирован
Управлением Федеральной
службы по надзору в сфере связи,

информационных технологий
и массовых коммуникаций по
Кабардино-Балкарской Республике
Reg. ПИ № ТУ07-00124 от 11.01.2018 г.

Сдано в набор 14.06.2021 г.
Подписано в печать 16.07.2021 г.
Выход в свет 27.08.2021 г. Формат
60x90 1/8

Бумага мелованная
Гарнитура литературная
Уч.-изд. л. 2,7
Тираж экз. 900
Заказ № 1752
Индекс П5895

Стоимость одного номера
по подписке через ФГУП
«Почта Россия» – 15,19 руб.;
за 6 месяцев – 91,14 руб.

Адрес редакции: 360017,
г. Нальчик, пр. Ленина, 5,
Тел.: 42-37-27; 42-14-19.
jurnalnur@mail.ru

Адрес издателя: 360017
г. Нальчик, пр. Ленина, 5,
ГКУ «КБР-Медиа».
Дом печати.

Отпечатано в ООО
«Издательство
«Южный регион», 357600,
Ставропольский край,
г. Ессентуки, ул. Никольская, 5а

Отпечатано в полном соответствии
с качеством предоставленного
электронного оригинал-макета.